

Kolding Folkeblad.

Nr. 16

Fredag den 16 Juli 1920.

49 Aargang

Kolding Folkeblad (1882-1989)

Fredag den 16. Juli 1920

- teksten omskrevet for tydeligheds skyld -

En smuk Afslutning paa Kongerejsen.

En smuk Afslutning paa Kongerejsen.

Genforeningsstenen i Skibelund.

Genforeningsstenen i Skibelund.

I Foldingbro.

Først Kl. 4^{3/4} Torsdag Eftermiddag passerede Kongen med Følge Foldingbro. Kongen lod Bilen holde midt paa Broen. Kommuneforstander Poul Hansen, Dover, bød Velkommen, og Kongen fik Lejlighed til at hilse paa Veteranerne Søren Boisen, Brørup, samt Andreas Petersen og Hans Trans fra Lintrup.

Paa Broen og langs Vejen stod Skolebørnene fra Dover og Lintrup samt fra Folding opstillede, og i Nischer i Ereporten havde nogle Smaapiger Plads.

I Askov.

Gennem den smagfuldt prydede By kørtes straks til Højskolen, hvor de kvindelige Elever dannede Spalier til Skolegaarden. Kongeparret blev modtaget af Undervisningsminister Appel, og efter Præsentationen bød Forstanderinden, Fru Ingeborg Appel, Velkommen. Under Opholdet paa Askov Højskole indtoges en Forfriskning, og Eleverne sang flerstemmige Sange.

I Foldingbro.

Først Kl. 4^{3/4} Torsdag Eftermiddag passerede Kongen med Følge Foldingbro. Kongen lod Bilen holde midt paa Broen. Kommuneforstander Poul Hansen, Dover, bød Velkommen, og Kongen fik Lejlighed til at hilse paa Veteranerne Søren Boisen, Brørup, samt Andreas Petersen og Hans Trans fra Lintrup.

Paa Broen og langs Vejen stod Skolebørnene fra Dover og Lintrup samt fra Folding opstillede, og i Nicher i Ereporten havde nogle Smaapiger Plads.

I Askov.

Gennem den smagfuldt prydede By kørtes straks til Højskolen, hvor de kvindelige Elever dannede Spalier til Skolegaarden. Kongeparret blev modtaget af Undervisningsminister Appel, og efter Præsentationen bød Forstanderinden, Fru Ingeborg Appel, Velkommen. Under Opholdet paa Askov Højskole indtoges en Forfriskning, og Eleverne sang flerstemmige Sange.

I Skibelund,

hvor mindst 10,000 Mennesker trolig havde ventet gennem flere Timer, blev Kongeparret straks ført til den reserverede Plads, hilst af stærke Hurraaab. Efter at et Par Vers af „Kong Christian“ var sunget, sang man „Vort Modersmaal er dejligt“.

Undervisningsminister J. Appel holdt derpaa følgende Tale :

Deres Majestæter, Ds. kgl. Højheder, højtærede Forsamling !

Skibelund Krat, som ligger omtrent midtvejs mellem Ribe og Skamlingsbanke, blev et Mødested for Danske syd og nord for Kongeaaen efter den ulykkelige Krig 1864, da Kongeaaen blev Rigsgrænse.

De mange Møder, der regelmæssig har været holdt i Skibelund siden 5. Juni 1865, har alle været præget af, at Grænsen var saa nær.

Det har klinget gennem Talen, som førtes her:
Mod Syd end Kampen stander for Folk
og Fædreland,
ej Tiden er til Hvile for dem, som stride
kan.
Vort lille Folk ej vige maa, men trofast
samlet staa,
at Haabet det kan skyde Skud
og Tvivlen jages ud.

I Skibelund,

hvor mindst 10,000 Mennesker trolig havde ventet gennem flere Timer, blev Kongeparret straks ført til den reserverede Plads, hilst af stærke Hurraaab. Efter at et Par Vers af „Kong Christian“ var sunget, sang man „Vort Modersmaal er dejligt“.

Undervisningsminister J. Appel holdt derpaa følgende Tale:

Deres Majestæter, Ds. kgl. Højheder, højtærede Forsamling !

Skibelund Krat, som ligger omtrent midtvejs mellem Ribe og Skamlingsbanke, blev et Mødested for Danske syd og nord for Kongeaaen efter den ulykkelige Krig 1864, da Kongeaaen blev Rigsgrænse.

De mange Møder, der regelmæssig har været holdt i Skibelund siden 5. Juni 1865, har alle været præget af, at Grænsen var saa nær.

Det har klinget gennem Talen, som førtes her:

Mod Syd end Kampen stander for Folk
og Fædreland,
ej Tiden er til Hvile for dem, som stride
kan.

Vort lille Folk ej vige maa, men trofast
samlet staa,

at Haabet det kan skyde Skud
og Tvivlen jages ud.

Og naar Møderne her voksede sig
større og større med Aarene, da skyl-
des det, at vi kunde hilse vore Lands-
mænd, der stod i Kampen for Moders-
maal og Danskhed.

Blev Tiderne end trange, din Tro var
rank og stærk.
Blev Møget tungt at bære, Du frygted ej
dit Værk,
Din Lykke var, Du stod i Pagt med Ret
og Sandheds Magt,
Saa Haabet kunde skyde Skud og Tvivlen
jages ud.

Ja, det har været vort Bøn, at det
maatte gaa saadan for Danske baade
syd og nord for Grænsen, at

Naar Dagen den gryr, da vær oppe vort
Haab
og slaa ud dine Vinger til Strid
og som Lærken syng ud over Fjendernes
Raab:
nu for Danmark er Foraarets Tid.

Dog nu er Dagen kommen, og vi
hilser Deres Majestæter paa dette
Mødested ved Kongeaalen med et hjerte-
ligt Velkommen, og vi takker for, at
Deres Majestæter paa den store Gen-
foreningsrejse har haft Vilje og Tid
til at gæste Skibelund.

Kommende Slægter vil paa dette
Sted ved de Mindesmærker, som her
er rejst, kunne faa Oplysning om vor
nationale Kamp, saadan som den er
ført med aandelige Vaaben i de 55
Aar.

Et Folk, der lever under fremmed
Herredømme, maa, for at bevare sit
Sprog, sin Nationalitet, sin Folkelig-
hed, kunne bære ledende Mænd og
Virksomheder frem.

Og naar Møderne her voksede sig
større og større med Aarene, da skyl-
des det, at vi kunde hilse vore Lands-
mænd, der stod i Kampen for Moders-
maal og Danskhed.

Blev Tiderne end trange, din Tro, var
rank og stærk.
Blev noget tungt at bære, Du frygted ej
dit Værk.
Din Lykke var, Du stod i Pagt med Ret
og Sandheds Magt,
Saa Haabet kunde skyde Skud og Tvivlen
jages ud.

Ja, det har været vort Bøn, at det
maatte gaa saadan for Danske baade
syd og nord for Grænsen, at
Naar Dagen den gryr, da vær oppe vort
Haab
og slaa ud dine Vinger til Strid
og som Lærken syng ud over Fjendernes
Raab:
nu for Danmark er Foraarets Tid.

Dog nu er Dagen kommen, og vi
hilser Deres Majestæter paa dette
Mødested ved Kongeaalen med et hjerte-
ligt Velkommen, og vi takker for, at
Deres Majestæter paa den store Gen-
foreningsrejse har haft Vilje og Tid
til at gæste Skibelund.

Kommende Slægter vi paa dette
Sted ved de Mindesmærker, som her
er rejst, kunne faa Oplysning om vor
nationale Kamp, saadan som den er
ført med aandelige Vaaben i de 55
Aar.

Et Folk, der lever under fremmed
Herredømme, maa, for at bevare sit
Sprog, sin Nationalitet, sin Folkelig-
hed, kunne bære ledende Mænd og
Virksomheder frem.

Et Folk under Fremmedherredømme
maa have sine politiske Talsmænd,
der kan hævde Folkets Ret i Rigs-
dagen. Sønderjyderne har haft disse
Mænd. Her i Skibelund staar en
Sten med H. A. Krügers Billede og
med hans Ord i Rendsborg i 1848
til Oprørerne: „De Herrer glemmer,
at der er et dansk, og dansksindet
Sønderjylland“, og hans Valgsprog:
„Vi ere Danske, vi ville vedblive at
være Danske“.

Et Folk under Fremmedherredømme
maa, for at bevare sin Nationalitet,
sørge for, at Ungdommen faar Under-
visning i Modersmaalet, Kendskab til
Folkets Historie og Aandsliv. Der
findes her en Sten, som minder om
Rødding Folkehøjskole, der var et
Rustkammer, hvor Ungdommen hentede
blanke Vaaben til Kampen for Mo-
dersmaalet.

Et Folk under Fremmedherredømme
maa værne sit Aandsliv paa alle Om-
raader, om det vil bevare sig. Søn-
derjyderne tog ogsaa paa det aande-
lige Omraade Selvvirksomheden op, og
her er i Skibelund sat Mindesmærker
for de to ældste Præster, der gjorde
Tjeneste i fri danske Menigheder efter
Krigen.

Skibelund Krat vil med disse Min-
desmærker for kommende Slægter for-
tælle om, hvordan Sønderjyderne i de
mange og trange Aar befæstede i Tro-
fasthed deres Danskhed og bevarede
Fællesskab med Moderlandet.

Men stærkest vil dog de to Min-
desmærker: „Magnusstenen“ og „Mo-
dersmaalet“, tale om Sønderjydernes
Kamp og Trofasthed.

Et Folk under Fremmedherredømme
maa have sine politiske Talsmænd,
der kan hævde Folkets Ret i Rigs-
dagen. Sønderjyderne har haft disse
Mænd. Her i Skibelund staar en
Sten med H. A. Krügers Billede og
med hans Ord i Rendsborg i 1848
til Oprørerne: „De Herrer glemmer,
at der er et dansk og dansksindet
Sønderjylland“, og hans Valgsprog:
„Vi ere Danske, vi ville vedblive at
være Danske“.

Et Folk under Fremmedherredømme
maa, for at bevare sin Nationalitet,
sørge for, at Ungdommen faar Under-
visning i Modersmaalet, Kendskab til
Folkets Historie og Aandsliv. Der findes
her en Sten, som minder om
Rødding Folkehøjskole, der var et
Rustkammer, hvor Ungdommen hentede
blanke Vaaben til Kampen for Mo-
dersmaalet.

Et Folk under Fremmedherredømme
maa værne sit Aandsliv paa alle Om-
raader, om det vil bevare sig. Søn-
derjyderne tog ogsaa paa det aande-
lige Omraade Selvvirksomheden op, og
her er i Skibelund sat Mindesmærker
for de to ældste Præster, der gjorde
Tjeneste i fri danske Menigheder efter
Krigen.

Skibelund Krat vil med disse Min-
desmærker for kommende Slægter for-
tælle om, hvordan Sønderjyderne i de
mange og trange Aar befæstede i Tro-
fasthed deres Danskhed og bevarede
Fællesskab med Modersmaalet.

Men stærkest vil dog de to Min-
desmærker: „Magnusstenen“ og „Mo-
dersmaalet“, tale om Sønderjydernes
Kamp og Trofasthed.

Magnusstenen, som er hugget af Niels Skovgaard og rejst af Thor Lange, minder om Kampen paa Lyrskov Hede 1043, og fortæller, at naar Talen er om den nationale Grænselamp mellem livskraftige Folkeslag, maa der regnes med lange Tidsrum. For 1000 Aar siden gik Brydningen mellem Dansk og Tysk ikke langt syd for, hvor Brydningen nu foregaar.

Thor Lange troede paa Oprejsning for Sønderjyderne og skrev paa Stenen:

Magnus tvende Rigers Pryd,
unde Gud din Kongesjæl
at se Nordens Grænsepæl
atter rykket frem mod Syd.

Nu rykker Grænsen mod Syd; men Stenen med sin Indskrift bliver staaende:

Mindesmærket som kaldes „Modersmaalet“ er skabt af Hansen-Jacobsen over Lembeck's Sang til Modersmaalets Pris.

Modersmaalet gjaldt det i vor nationale Kamp først og fremmest om at holde højt i Ære, thi

Modersmaal er vort Hjertesprog
kun løs er al fremmed Tale,
det alene i Mund og Bog
kan vække et Folk af Dvale.

At Sønderjyderne forstod dette er i første Linie Grunden til, at vi nu efter de mange Aar kan genforenes med dem i et fælles dansk Folkesamfund.

Ligesom det er Grænsens Sang, der har tonet gennem Talerne, som er holdt her i Skibelund i Aarenes Løb, saaledes er det ogsaa Grænsens Sang, der har kaldt Mindesmærkerne frem paa dette Mødested ved Kongeaen.

Magnusstenen, som er hugget af Niels Skovgaard og rejst af Thor Lange, minder om Kampen paa Lyrskov Hede 1043, og fortæller, at naar Talen er om den nationale Grænselamp mellem livskraftige Folkeslag, maa der regnes med lange Tidsrum. For 1000 Aar siden gik Brydningen mellem Dansk og Tysk ikke langt syd for, hvor Brydningen nu foregaar.

Thor Lange troede paa Oprejsning for Sønderjyderne og skrev paa Stenen:

Magnus tvende Rigers Pryd
unde Gud din Kongesjæl
at se Nordens Grænsepæl
atter rykket frem mod Syd.

Nu rykker Grænsen mod Syd; men Stenen med sin Indskrift bliver staaende:

Mindesmærket som kaldes „Modersmaalet“ er skabt af Hansen-Jacobsen over Lembecks Sang til Modersmaalets Pris.

Modersmaalet gjaldt det i vor nationale Kamp først og fremmest om at holde højt i Ære, thi

Modersmaal er vort Hjertesprog
kun løs er al fremmed Tale,
det alene i Mund og Bog
kan vække et Folk af Dvale.

At Sønderjyderne forstod dette er i første Linie Grunden til, at vi nu efter de mange Aar kan genforenes med dem i et fælles dansk Folkesamfund.

Ligesom det er Grænsens Sang, der har tonet gennem Talerne, som er holdt her i Skibelund i Aarenes Løb, saaledes er det ogsaa Grænsens Sang, der har kaldt Mindesmærkerne frem paa dette Mødested ved Kongeaen.

Nu er Grænsen flyttet, men Grænsens Sang vil mindes, selv om den nu lyder længere syd paa.

Det gælder nu om, at alle de Sønderjyder, som kommer hjem, kan opleve, at det er en stor Lykke at bo midt i sit Folk.

For at dette kan ske, maa Fællesskabets Aand iblandt os blive stærk.

Den, som har været med paa Kongens og Dronningens Rejse i Sønderjylland, har faaet stærke Indtryk af, at der er en varm og inderlig Længsel hos Sønderjyderne efter at opleve Fællesskabet, efter at komme til at bo midt i vort Folk, og denne Længsel har givet sig et klart Udtryk deri, at Kongen var det stærke og trygge Enhedsmærke, hvorum Folk samlede.

Deres Majestæt har paa denne Rejse virket til Samling og Ening i vort Folk. Gud give, det maa varsle om gode Tider for vort Folk og Fædreland.

Vi ønsker Deres Majestæter til Lykke med den kongelige Gerning: at vække Samfølelsen i vort Folk til Styrkelse og Fremgang for al god Gerning for Fædrelandet.

Hans Majestæt Kong Christian den 10. og hendes Majestæt Dronning Alexandrine længe leve!

Nu er Grænsen flyttet, men Grænsens Sang vil mindes, selv om den nu lyder længere syd paa:

Det gælder nu om, at alle de Sønderjyder, som kommer hjem, kan opleve, at det er en stor Lykke at bo midt i sit Folk.

For at dette kan ske, maa Fællesskabets Aand iblandt os blive stærk.

Den, som har været med paa Kongens og Dronningens Rejse i Sønderjylland, har faaet stærke Indtryk af, at der er en varm og inderlig Længsel hos Sønderjyderne efter at opleve Fællesskabet, efter at komme til at bo midt i vort Folk, og denne Længsel har givet sig et klart Udtryk deri, at Kongen var det stærke og trygge Enhedsmærke, hvorum Folk samlede.

Deres Majestæt har paa denne Rejse virket til Samling og Ening i vort Folk. Gud give, det maa varsle om gode Tider for vort Folk og Fædreland.

Vi ønsker Deres Majestæter til Lykke med den kongelige Gerning: at vække Samfølelsen i vort Folk til Styrkelse og Fremgang for al god Gerning for Fædrelandet.

Hans Majestæt Kong Christian den 10. og hendes Majestæt Dronning Alexandrine længe leve !

Kongen takkede og udtalte bl. a.:

Jeg bringer en varm Tak fra Dronningen og mig for Velkomsten. Naar det siges, at der skyldes mig Tak for, hvad der nu er naaet, saa skal det fremhæves, at en Tak skal lyde til Sønderjyderne. Vi er nu naaet til et nyt Afsnit i Danmarks Historie. Maatte da det Arbejde, der nu ligger for, blive udført saaledes, at det kan sætte Spor, som Efterslægten kan bygge videre paa.

Alt skyldes dog først og sidst Guds Naade, ham skyldes det, at alt har føjet sig saaledes, at det skilte atter kunde sammenføjes. Et Leve for vort elskede Fædreland. (Hurra!)

En Fædrelandssang blev sunget, og under fornøjede Hurraraab spadserede de kgl. Gæster til Magnusstenen og Modersmaalet og derfra til Genforeningsstenens Afsløring.

Stenen afsløres.

Forstander Knud Pedersen udtalte fra Højens Top:

Vi takker Deres Majestæter for, at der gaves os Lejlighed til at hilse og hylde Majestæterne her i Skibelund. Det er os en stor Glæde, at vi kan afsløre vor Genforeningssten i Majestæternes Nærværelse.

(Dækket faldt.)

Staa nu her, stærke Sten, som et Vidne for Slægterne om vor Glæde over Genforeningen.

Gid Fjendehaand aldrig maa dig røre.

Jeg maa have Lov til at nævne Indskriften, vi har sat paa Stenen.

Kongen takkede og udtalte bl. a.:

Jeg bringer en varm Tak fra Dronningen og mig for Velkomsten. Naar det siges, at der skyldes mig Tak for, hvad der nu er naaet, saa skal det fremhæves, at en Tak skal lyde til Sønderjyderne. Vi er nu naaet til et nyt Afsnit i Danmarks Historie. Maatte da det Arbejde, der nu ligger for, blive udført saaledes, at det kan sætte Spor, som Efterslægten kan bygge videre paa.

Alt skyldes dog først og sidst Guds Naade, ham skyldes det, at alt har føjet sig saaledes, at det skilte atter kunde sammenføjes. Et Leve for vort elskede Fædreland. (Hurra!)

En Fædrelandssang blev sunget og under fornøjede Hurraraab spadserede de kgl. Gæster til Magnusstenen og Modersmaalet og derfra til Genforeningsstenens Afsløring.

Stenen afsløres.

Forstander Knud Pedersen udtalte fra Højens Top:

Vi takker Deres Majestæter for, at der gaves os Lejlighed til at hilse og hylde Majestæterne her i Skibelund. Det er os en stor Glæde, at vi kan afsløre vor Genforeningssten i Majestæternes Nærværelse.

(Dækket faldt.)

Staa nu her, stærke Sten, som et Vidne for Slægterne om vor Glæde over Genforeningen.

Gid Fjendehaand aldrig maa dig røre.

Jeg maa have Lov til at nævne Indskriften, vi har sat paa Stenen.

Som Udtryk for vort Haab staar
der:

Sværdtid er endt.
Det er Plovtid paany.
Vennetid, Frændetid,
Grotid og Gry.

Som Udtryk for vor Tak til de
allierede Stormagter staar:

Mænd fra Vesterhavets Kyster
til det stille Ocean
har kæmpet for, at Ret bør være
Magt.

Vi mindes disse Helte.
I vor Saga skal det staa.
De frelste hjem til Danmark
Vore Brødre sønden Aa.

Som Udtryk for vor dybe Sorg og
store Glæde staar Aarstallene 1864
og 1920, og de kgl. Navnetræk
Christian den Niende og Christian
den Tiende staar som Udtryk for vor

Glæde over, at Kongen i Trængsels-
tiden trofast har delt Sorg og Glæde
med det danske Folk.

Ja, hvor er det en Lykke, at Konge
og Folk saadan har staaet sammen.
Det er et Varsel om, at den ny
Plovtid og Grotid vil bringe Lykke
og Velsignelse for Konge og Folk.

Kongen hilste hjertelig paa Knud
Pedersen og paa Billedhugger Hansen-
Jacobsen, hvorefter man kørte gennem
Krattet til Skibelund Efterskole, hvor
man opholdt sig en kort Tid.

Som Udtryk for vort Haab staar
der:

Sværdtid er endt.
Det er Plovtid paany.
Vennetid, Frændetid,
Grotid og Gry.

Som Udtryk for vor Tak til de
allierede Stormagter staar:

Mænd fra Vesterhavets Kyster
til det stille Ocean
har kæmpet for, at Ret bør være
Magt.

Vi mindes disse Helte.
I vor Saga skal det staa
De frelste hjem til Danmark
Vore Brødre sønden Aa.

Som Udtryk for vor dybe Sorg og
store Glæde staar Aarstallene 1864
og 1920, og de kgl. Navnetræk
Christian den Niende og Christian
den Tiende staar som Udtryk for vor
Glæde over, at Kongen i Trængsels-
tiden frofast har delt Sorg og Glæde
med det danske Folk.

Ja, hvor er det en Lykke, at Konge
og Folk saadan har staaet sammen.
Det er et Varsel om, at den ny
Plovtid og Grotid vil bringe Lykke
og Velsignelse for Konge og Folk.

Kongen hilste hjertelig paa Knud
Pedersen og paa Billedhugger Hansen-
Jacobsen, hvorefter man kørte gennem
Krattet til Skibelund Efterskole, hvor
man opholdt sig en kort Tid.

Ved Skodborghus Broen

ventede mange Mennesker. Hurra-
raab løb, Haandtryk udveksledes, og
efter et ganske kort Ophold ved Ære-
porten førtes til

Skodborg.

Ved Vesterkroen stod en Mængde
Mennesker opstillede, og Kongen
maatte her gøre et Ophold, uagtet
Forsinkelsen nu var 3 Timer.

Veteran Jens Due bød Vel-
kommen og udbragte et Leve for
Kongeparret.

Kongen hilste paa Sognets Vete-
raner og takkede hver enkelt for Tro-
fasthed.

Efter at Kongeparret havde trykket
en Mængde Hænder, som ræktes frem
til Hilsen, og efter fornyede Hurra-
raab førtes i Retning af

Københoved.

Udenfor Byen var rejst en Ære-
port. Her bød Kommuneformstander
Jokum Friis Velkommen, og
Kongen hilste paa enkelte gamle Søn-
derjyder, som her havde taget Plads.
En kort Visit aflagdes hos J. R.
H. Skrum sager, der nu atter
er rask, og Kongen med Følge spad-
serede til fhv. Landdagsmand H. D.
Kloppenborg Skrum sagers
Bolig, hvor en Forfriskning ind-
toges.

Først Kl. 7½ steg Kongen atter
ind i sin Bil, og efter at man havde
aflagt et kort Besøg i Skrave Kirke
fortsattes over Jels til Haderslev,
hvor Dagen sluttede med Taffel.

Ved Skodborghus Broen

ventede mange Mennesker. Hurra-
raab løb, Haandtryk udveksledes, og
efter et ganske kort Ophold ved Ære-
porten kørtes til

Skodborg.

Ved Vesterkroen stod en Mængde
Mennesker opstillede, og Kongen
maatte her gøre et Ophold, uagtet
Forsinkelsen nu var 3 Timer.

Veteran Jens Due bød Vel-
kommen og udbragte et Leve for
Kongeparret.

Kongen hilste paa Sognets Vete-
raner og takkede hver enkelt for Tro-
fasthed.

Efter at Kongeparret havde trykket
en Mængde Hænder, som ræktes frem
til Hilsen, og efter fornyede Hurra-
raab kørtes i Retning af

Københoved.

Udenfor Byen var rejst en Ære-
port. Her bød Kommuneformstander
Jokum Friis Velkommen, og
Kongen hilste paa enkelte gamle Søn-
derjyder, som her havde taget Plads.
En kort Visit aflagdes hos J. R.
H. Skrum sager, der nu atter
er rask, og Kongen med Følge spad-
serede til fhv. Landdagsmand H. D.
Kloppenborg Skrum sagers
Bolig, hvor en Forfriskning ind-
toges.

Først Kl. 7½ steg Kongen atter
ind i sin Bil, og efter at man havde
aflagt et kort Besøg i Skrave Kirke
fortsattes over Jels til Haderslev,
hvor Dagen sluttede med Taffel.

Som Kongens Genforeningsrejse
begyndte ved Frederikshøj under Be-
boernes hjerteligste Hyldest, saaledes
sluttede den her paa smukkeste Maade,
efter at Beboerne ogsaa paa denne
Side Aen har faaet Lejlighed til at
vise, at Kongen og Dronningen har
vundet Befolkningens Hjerter.

Som Kongens Genforeningsrejse
begyndte ved Frederikshøj under Be-
boernes hjerteligste Hyldest, saaledes
sluttede den her paa smukkeste Maade,
efter at Beboerne ogsaa paa denne
Side Aen har faaet Lejlighed til at
vise, at Kongen og Dronningen har
vundet Befolkningens Hjerter.

- klik på links til relevante sider på hjemmesiden -

- Askov Højskole** - hvor forstanderinde Ingeborg Appel bød velkommen
- Skibelund Efterskole** - hvis forstander Knud Pedersen afslørede Genforeningsstenen
- Skodborghus Broen** - hvor der blev gjort hold
- Juli 2021 Kalender** - om kongen - der rider over Grænsen
- "Friheden"** - hvor kongen besøgte H. D. Kloppenborg
- Skrave Kirke** - som kongen besøgte - og hvor Louis Timmermann mindes

- til top - tast "Home" -